

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het beekje en het waterrad

Het waterrad in een korenmolen draaide dag en nacht, zonder te stoppen. Op een dag zei de beek, terwijl hij over het rad ging: "Ben je het niet moe om altijd aan het werk te zijn en vandaag hetzelfde te doen als gisteren? Als ik mijn werk heb gedaan om je te laten draaien, glijd ik verder en neem mijn plezier in het stromen door de velden en bossen."

"Maar mijn genoegens," antwoordde het rad, "is in het blijven werken en rondgaan om het koren te vermalen."

"Gisteren," vervolgde de beek, "hoorde ik toen ik door de wei stroomde, enkele mensen die daar dwaalden zeggen hoe mooi ik was, en wat een lieve muziek ik maakte toen ik over de stenen golfde."

"En ze hebben ongetwijfeld gezegd wat waar was," antwoordde het wiel, "maar dat kan nooit van mij gezegd worden. Hoe zou ik eruit zien als ik door de wei rol? Ik zou niet door anderen bewonderd worden, en ik zou er zelf ook niet van genieten."

"Je moet worden bewonderd om je nederigheid," zei de beek, "om tevreden te zijn met zo'n akelige plek."

"Helemaal niet," antwoordde het wiel, "want toen deze plek mij werd gegeven, kreeg ik er ook liefde voor."

'Maar verlang je niet naar de zon en de wind en naar de vogels en de bloemen?'

"Niet meer dan jij doet voor deze donkere kamer onder de molen. Hier ben ik gemaakt om te wonen, en hier ben ik tevreden om te zijn. Ik begroet je terwijl je vanaf de berghelling boven mijn hoofd naar binnen tuimelt, en zeg je adieu terwijl je naar buiten stroomt vreugdevol onder mijn voeten, maar ik verlang er niet naar om je te volgen. De zomerse hitte verdroogt me hier niet, noch de winterse vorst weerhoudt me ervan om te draaien. Zelfs in deze schemering draai ik rond en luister naar het geluid van het knarsen. Ik geniet ervan om te horen hoe de boer zijn ploeg met graan naar de deur van de molen drijft, en het daarna wegsleept als ik er meel van heb gemaakt voor zijn vrouw en kinderen om te eten. Niet alleen ter wille van de plicht, maar omdat de plaats in overeenstemming is met mijn aard en daarom is het mijn keuze."